

Olot, un barri vell no prou bell

Ales comarques gironines tenim la sort de disposar d'un bon nombre de nuclis antics que han pogut mantenir els seus valors patrimonials i el seu entramat de carrers original i que s'han convertit sovint en reclams turístics de primer ordre. Avui dia a ningú se li acudiria realitzar intervencions als nuclis antics de Besalú, de Sant Llorenç de la Muga o de Peratallada que comportessin enderrocaments o l'obertura de noves places i carrers en detriment dels traçats i dels edificis històrics.

Però també a les comarques gironines hi ha nuclis antics que per diverses vicissituds històriques han sofert processos de deteriorament gravíssims causats per l'abandonament del barri per part de la població autòctona, l'arribada de població estrangera amb baixes rendes, la regressió del teixit comercial o les deficientes condicions d'edificabilitat. En aquests casos les intervencions «agressives» semblen ser l'única solució per sortir d'aquesta situació.

Tot això ho hem de tenir en compte si visitem el nucli antic d'Olot, actualment immers en un projecte de millora urbana que forma part del Programa de barris del Departament de Política Territorial i Obres Públiques. I ho hem de tenir en compte perquè observar *in situ* com s'enderroquen illes senceres d'habitatges pot ser una experiència poc plaent i fins i tot traumàtica per a una ment sensible amb la conservació del patrimoni històric, enamorada dels traçats històrics i dels carrers tortuosos i recollits. Això és el que ja ha passat a la futura plaça de Campdenmàs o al passeig de la Muralla i el que ben aviat passarà en altres espais com el carrer Esglaiers o l'illa del Carme.

Ens podríem preguntar si un barri vell com el d'Olot –de petites dimensions, proper a espais naturals immillorables i immers en una ciutat que aposta per l'art, el disseny i el turisme– requereix aquest tipus d'intervencions d'esponjament que desvirtuen els valors propis d'un centre històric. La resposta a aquesta pregunta la trobem en l'acceptació o la indiferència per part de la població davant dels enderrocaments. Això ens indica que l'allunyament físic i sentimental dels olotins cap al barri vell –si exceptuem l'entorn de la plaça Major– és encara massa gran perquè la gent s'hi acosti, se l'apropriï, l'estimi... i el vulgui conservar.

Potser quan el nucli antic d'Olot hagi millorat, quan els comerços omplin els baixos de les places i els carrerons, quan un *loft* a la plaça de Campdenmàs sigui la il·lusió d'un jove estudiant de l'Escola d'Art, potser llavors la població començarà a valorar els carrers estrets, les façanes antigues o –per què no?– l'aire bohemí i multicultural. I potser llavors aquests nous habitants s'indignaran quan s'assabentin que l'Ajuntament vol tirar endavant l'enderrocament d'una altra illa d'habitatges. Si això passés seria el senyal que la millora urbana del nucli antic d'Olot ha estat un èxit absolut, rotund.

MARC VICENS

No només enderrocaments

La millora urbana del nucli antic d'Olot no consisteix només en l'expropiació i enderroc de finques per crear zones verdes i obrir carrers. El projecte preveu també la rehabilitació de les façanes dels edificis, la conversió de carrers en zones de viants, la dinamització de l'activitat comercial o el foment de la integració social i cultural. El projecte es va aprovar el 2004 amb un pressupost de 7.200.000 euros, la meitat finançats pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques.